

I. Sinteza :

1. Proiectul de lege nu este însoțit de rezultatele studiului de cercetare invocat în expunerea de motive; nu am identificat un astfel de studiu al Asociației Psihologilor din România;
2. Impunerea unei distanțe minime de 1000 metri între sediul unui agent economic și orice școli, internate sau lăcașurile de cult este excesivă și nerealistă; în principal o astfel de distanță nu trebuie reglementată, iar în subsidiar trebuie redusă la 50 metri;
3. Distanța propusă de 1000 de metri față de școli, internate și lăcașuri de cult face practic imposibilă amplasarea studiourilor de videochat în orice localități, ceea ce înseamnă interzicerea faptică a funcționării acestora;
4. Propunerea legislativă cuprinde reglementări deja existente în alte acte normative, ceea ce încalcă normele de tehnică legislativă.
5. Propunerea legislativă stabilește în mod arbitrar și fără nicio justificare o suprafață minimă de lucru .
6. Interzicerea comunicărilor comerciale audiovizuale este neconstituțională, reglementarea fiind una discriminatorie, și nearmonizată cu legislația Uniunii Europene.

II. Dezvoltarea observațiilor

1. Semnalăm lipsa unui studiu concret privind impactul activităților de videochat în rândul persoanelor care au practicat astfel de activități. Deși în expunerea de motive se face referire la așa-zise studii realizate de Asociația Psihologilor din România privind unele consecințe negative pe plan mental suferite de tinerii care au practicat astfel de activități, nu este indicat nici măcar unul dintre aceste studii.

Mai mult decât atât, consultând pagina oficială a Asociației Psihologilor din România, la secțiunea comunicare publică (<https://romanianpsychology.ro/comunicate/>) nu am identificat niciun fel de studiu întocmit în această privință.

Conform prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: "(3) Rezultatele studiilor de cercetare și referirile la sursele de informații suplimentare relevante pentru dezbaterile proiectelor de acte normative trebuie să fie incluse în instrumentul de prezentare și motivare a proiectului de act

normativ”.

După cum se poate observa din înscrisurile existente la adresa de internet a Senatului

<https://www.senat.ro/Legis/Lista.aspx?cod=26283&pos=0&NR=b339&AN=2024> , nu sunt

disponibile rezultatele studiului invocat în expunerea de motive. Drept urmare, până la momentul la care rezultatele la care se face trimitere nu vor fi disponibile în mod public laolaltă cu celelalte acte de la baza proiectului legislativ, putem considera că ele nu există.

2. Propunerea legislativă privind impunerea unei distanțe minime ale localurilor, respectiv obligația ca acestea ”să fie amplasate la o distanță mai mare de 1000 m față de școli, de internate sau de lăcașurile de cult”, este excesivă și nerealistă, distanța propusă conducând implicit la imposibilitatea în concret a desfășurării acestor activități în niciun oraș.

2.1. În primul rând trebuie observat faptul că a existat în cursul anului 2023 o propunere legislativă similară - PL-x nr. 166/2023 - pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc a inclus inițial o distanță minimă de 300 metri, la care însă s-a renunțat.

Forma inițială a propunerii PL-x nr. 166/2023) a reglementat o distanță minimă după cum urmează: ”c) spațiul propus nu este situat în incinta sau pe o rază de 300 de metri pietonali a unităților și instituțiilor de învățământ, inclusiv campusurile aferente acestora, unor locuri de joacă pentru copii definite ca orice spațiu închis sau în aer liber destinat utilizării de către copii, unor instituții de credit sau unor instituții financiare nebancare, unor așezăminte de cultură, sănătate, cu caracter social, de culte religioase și altele asemenea sau în perimetrul delimitat destinat acestora (...)”

Prin Punctul de vedere înaintat de Guvernul României înregistrat sub nr. 859/06.02.2023 a fost respinsă adoptarea acestei inițiative legislative.

Prin Legea nr. 107/2024 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 s-a înlăturat orice referire la o distanță

minimă și s-a stabilit prin articolul doar că "La articolul 15 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b1), cu următorul cuprins: b1) spațiul propus, dacă are amplasate mijloace de joc de tip slot-machine astfel cum sunt acestea definite în art. 10 alin. (1) lit. e), trebuie să se afle într-o unitate administrativ-teritorială cu o populație mai mare de 15.000 de locuitori. Dovada numărului de locuitori se face prin adeverință eliberată de primăria în a cărei rază teritorială se află spațiul propus.»"

După cum se poate lesne observa, limitarea perimetrului în care pot fi amplasate jocurile de noroc la distanța inițială de 300 de metri nu a fost acceptată, reglementarea actuală fiind raportată la numărul de locuitori iar nu la suprafață.

În aceste condiții și pentru egalitate de tratament, distanța de 1000 m propusă prin proiectul B339 nu ar trebui să subziste în forma finală a legii.

2.2. Pe de altă parte, atunci când legiuitorul a simțit nevoia să reglementeze distanțe minime ce trebuie respectate pentru desfășurarea anumitor activități nu s-a raportat niciodată la sute sau mii de metri, distanțele minim reglementate fiind de ordinul zecilor de metri.

Indicăm cu titlu de exemplu faptul că prin Ordinul nr. 119/2014 care reglementează Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației din 04.02.2014, s-au stabilit distanțe cum ar fi

- Unitățile cu capacitate mică de producție, comerciale și de prestări servicii, discoteci, cluburi de noapte, care prin natura activității acestora pot crea riscuri pentru sănătate sau disconfort pentru populație prin producerea de zgomot, vibrații, praf, fum, gaze toxice sau iritante etc., se amplasează la o distanță de minimum 15 m de ferestrele locuințelor;
- Fosele septice vidanjabile prin care sunt îndepărtate apele uzate menajere și fecaloid-menajere provenite de la locuințele neracordate la un sistem de canalizare se amplasează la cel puțin 10 m față de cea mai apropiată locuință și sursă de apă;
- Deșeurile zootehnice, rezultate din amenajări în gospodării particulare care nu se asimilează cu fermele zootehnice, se colectează pe platforme de colectare impermeabilizate, amplasate la minimum 10 metri de ferestrele locuințelor și sursele de apă în anumite situații și la minim 50 de metri în alte situații.

3. Distanța propusă de 1000 de metri față de școli, internate și lăcașuri de cult face practic imposibilă amplasarea studiourilor de videochat în orice localități.

Cercetând orice localitate din România se constată că există extrem de puține zone (de regulă doar platformele industriale, dar și acolo pot fi licee de profil) în care nu sunt amplasate nici școli și nici lăcașe de cult.

În aceste condiții se poate concluziona că de fapt intenția inițiatorului a fost aceea de interzicere de facto a activității de videochat, întrucât nu este posibilă edificarea de construcții în extravilan, deci nu este realist posibilă nici funcționarea agenților economici în extravilan.

O astfel de modalitate de legiferare, care deși declară că dorește reglementarea unei activități duce în realitate la interzicerea ei, încalcă în mod evident dispozițiile art. 6 din legea 24/2000 conform căroră „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului” .

4. Propunerea legislativă cuprinde reglementări deja existente în alte acte normative, fiind nesocotite astfel dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.

La Articolul 3 alineatul (2) lit. b) se impune ca localurile administrate de persoanele prevăzute la alin. (1) să aibă pază asigurată iar la lit. c) se impune ca aceste localuri să dețină aviz ISU.

Conform art. 6 alin. (2) din Legea 24/2000 se prevede că: ”(2) Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare”.

În ceea ce privește obligația de asigurare a pazei, arătăm faptul că există o lege specială care reglementează această obligație, respectiv Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor,

bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, drept pentru care o supra-reglementare în această privință nu este utilă.

În al doilea rând, cât privește obligația de deținere a avizului ISU, arătăm faptul că obligativitatea deținerii acestui aviz este, de asemenea, prevăzută în Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, precum și în dispozițiile HG 571/2016, act normativ modificat în septembrie 2022.

O dată ce există o legislație specială privind protecția împotriva incendiilor, intervenirea în materie prin legea care reglementează activitatea de videochat nu se mai justifică.

5. Propunerea legislativă stabilește în mod arbitrar și fără nicio justificare o suprafață minimă de lucru exprimată în metri pătrați.

Astfel, la Articolul 3 alineatul (2) lit. a) se prevede faptul că: "Localurile administrate de persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) să aibă o suprafață de minimum 20 mp pentru fiecare model în parte."

Arătăm în acest context faptul că nu există niciun alt domeniu în care legiutorul să intervină pentru a reglementa o suprafață minimă de asemenea dimensiuni pentru desfășurarea activității lucrative.

Cu titlu de exemplu, prin Hotărârea nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare s-a stabilit că în ceea ce privește: "Mediul de muncă: a) Spațiu - Prin dimensiunile și amenajarea sa, postul de lucru trebuie să asigure utilizatorului un spațiu suficient, care să îi permită să își schimbe poziția și să varieze mișcările".

Hotărârea nr. 866/1996 pentru actualizarea normativelor privind spațiile cu destinația de birou sau pentru activități colective ori de deservire ce pot fi utilizate de ministere, alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, de instituțiile publice din subordinea acestora, precum și de prefecturi prevede la art 2 următoarele: "Calculul suprafețelor folosite ca birouri, pe ansamblul instituției, se face în funcție de numărul de personal și de suprafața medie de 5 m²/persoană, iar în cazul posturilor care utilizează calculatoare sau planșete, de 6 m²/persoană."

În plus, demn de menționat este și faptul că prin Legea locuinței nr. 114/1996 s-a stabilit că cerințele minime pentru locuințe presupun respectarea unei suprafețe minime de 12 m²

pentru un dormitor. Cum un dormitor este de regulă destinat folosirii de către 2 persoane (după cum ar fi posibil însă să fie și mai multe persoane), înseamnă că legiuitorul a avut din nou în vedere o suprafață medie de 6 m²/persoană.

Mai mult decât atât, nici nu există un interes general pentru a reglementa o suprafață minimă de 20mp, adică de mai mult de 3 ori mai mare decât orice altă suprafață reglementată, așa cum regăsim în această propunere.

6. Propunerea legislativă conține o evidentă supra-reglementare .

Astfel, pe de o parte, se arată la Articolul 3 alineatul (2) lit. e) faptul că: "Localurile administrate de persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții: "e) să fie amplasate la o distanță mai mare de 1000 m față de școli, de internate sau de lăcașurile de cult" pentru ca mai apoi să se prevadă a următoarea literă că: " f) desfășurarea acestor activități se va realiza în spații inaccesibile privirilor din exterior."

Or, în condițiile în care desfășurarea activităților este realizată în spații închise "privirilor din exterior", cu alte cuvinte, nu se poate cunoaște natura activităților desfășurate în interiorul respectivelor localuri dat fiind faptul că nu sunt permise afișe, panouri etc., iar geamurile trebuie să aibă folii aplicate pe acestea pentru a nu permite vizualizarea în interiorul locațiilor, rezultă că impunerea și a unei distanțe minime față de școli, de internate sau de lăcașurile de cult, apare ca fiind inutilă.

Cele două reglementări, din punctul nostru de vedere, nu pot coexista, finalitatea urmărită de inițiatorul propunerii putând fi atinsă fie în prima variantă (existența unei distanțe minime), fie prin a doua variantă (existența unor spații inaccesibile privirilor din exterior).

7. Interzicerea comunicărilor comerciale audiovizuale este neconstituțională, reglementarea fiind una discriminatorie, și nearmonizată cu legislația Uniunii Europene.

Potrivit art. 5 alineatul (1) din propunerea legislativă: "Comunicările comerciale audiovizuale despre localurile și/sau site-urile care desfășoară și promovează activități pornografice de videochat este strict interzisă".

În condițiile în care site-urile de streaming pornografic nu sunt interzise în țara noastră, accesul online fiind extrem de facil pentru oricine (fără verificarea reală a vârstei

persoanei care accesează site-uri cu profil pornografic), interzicerea publicității online a activităților de videochat apare ca fiind discriminatorie.

Ca o comparație, învederăm faptul că publicitatea organizată de organizatorii de jocuri de noroc este permisă la nivel național și trebuie să respecte principiile prezentate în normele legale aplicabile, în special cele prezentate în O.G. nr. 77/2009.

Aceste principii includ protejarea minorilor, asigurarea integrității și transparenței operațiunilor, prevenirea activităților infracționale și implementarea de programe de combatere a dependenței de jocurile de noroc.

Totodată, potrivit art. 6 alin (2) din aceleași norme se vede că: "Acțiunile de promovare, constând în reclamă, publicitate sau activități specifice de marketing, desfășurate de organizatorul de jocuri de noroc în locațiile proprii sau pe paginile de internet proprii sunt permise în temeiul licenței de organizare și a autorizației de exploatare, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentele norme metodologice."

Ca atare, câtă vreme în legislația națională publicitatea online a jocurilor de noroc este permisă, nu vedem care sunt motivele pentru care ar fi interzis același tip de publicitate și pentru studiourile de videochat.

Totodată, trebuie observat faptul că în legislația națională nu este interzisă integral difuzarea de conținut audiovizual obscen, legislația specială (facem trimitere cu titlu de exemplu la Decizia nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual publicată în Monitorul Oficial 174/11.03.2011) prevăzând o astfel de interdicție pentru radiodifuzori pentru intervalul orar 6,00 – 22,00.

Drept urmare, nu poate fi interzisă în mod general orice comunicare audiovizuală despre site-uri care „desfășoară și promovează activități pornografice de videochat”.

Mai mult decât atât, arătăm faptul că la nivelul Uniunii Europene nu există o asemenea reglementare, nefiind interzisă publicitatea online a activităților de videochat. Or, potrivit art 6 alin. (1) din Legea 24/2000 mai sus citat proiectul de act normativ trebuie să respecte cerința armonizării legislației naționale cu legislația comunitară .

Acest proiect de act normativ nu respectă prevederile articolului sus-citat, fiind evident contrar legislației comunitare și europene în general.